

26- Truyện Người Lái Đò Đưa Đức Phật Và Chúng Tăng Qua Sông

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại nước Ma-kiệt-đề.

Bấy giờ, Đức Phật dẫn đầu các Tỳ-kheo lần lượt đi khắp nơi để hóa độ chúng sinh. Khi đến bên bờ sông Hằng, thấy một người lái đò đang đậu thuyền ở bến sông, Đức Phật bảo người lái đò:

–Ông hãy giúp Ta và chư Tăng qua sông.

Người lái đò bảo:

–Ngài phải trả tiền cho tôi, tôi mới đưa Ngài sang sông.

Đức Phật nói:

–Ta cũng là người đưa đò trong ba cõi, Ta và ông cùng nhau cứu vớt chúng sinh khỏi biển sinh tử, chẳng vui hay sao? Như Ương-quật-ma-la là người nặng về giận dữ, giết hại nhân dân mà Ta còn cứu vớt khỏi biển sinh tử; như Ma-na-đáp-đà là người rất kiêu mạn, khinh rẻ kẻ khác, Ta cũng cứu độ ra khỏi biển sinh tử; lại như Ưu-lâu-tần-loa Ca-diếp là người nặng về ngu si có trí tuệ, Ta cũng cứu độ ra khỏi biển sinh tử... Vô lượng chúng sinh không thể tính kể như thế, Ta cũng đều cứu độ họ ra khỏi biển sinh tử, mà hoàn toàn không đòi hỏi nơi họ điều gì. Vậy giờ đây vì sao ông trước đòi hỏi cho mình rồi sau mới chịu đưa người sang sông?

Đức Thế Tôn dùng mọi cách nói pháp như thế cho người lái đò nghe, nhưng ông ta vẫn khư khư không chịu đưa Đức Phật và các Tỳ-kheo sang sông. Cùng lúc ấy tại bến đò phía dưới cũng có một người lái đò. Nghe lời Phật dạy, trong tâm vui mừng, bước đến bạch Phật:

–Con mong được đưa Đức Phật và chúng Tăng qua sông.

Đức Phật liền chấp nhận. Người lái đò liền chuẩn bị, rồi thỉnh chư Tăng xuống thuyền.

Lúc ấy các Tỳ-kheo, vị thì ở trên hư không, vị thì ở giữa dòng, vị thì qua đến bờ bên kia... Những người lái đò thấy Đức Phật và chúng Tăng hiện các thứ biến hóa như vậy, rất sinh tâm kính tin, khen là việc chưa từng có, bèn kính lễ Đức Phật và chúng Tăng. Đức Phật liền nói pháp cho họ nghe bằng mọi cách, tâm ý họ được mở tỏ, chứng được quả Tu-đà-hoàn.

Người lái đò đòi tiền công lúc nãy thấy người lái đò sau đã đưa Đức Phật và chúng Tăng qua sông, lại thấy các việc biến hóa nên trong tâm rất hổ thẹn, liền gieo năm vốc sát đất, thành kính quy y, sám hối trước Phật và muốn thỉnh Đức Phật và chúng Tăng cúng dường.

Đức Phật liền nhận lời, người lái đò trở về nhà sắm sửa các thức ăn ngon, tự tay dâng thức ăn cúng dường Đức Phật và chúng Tăng. Đức Phật và các chư Tăng thọ trai xong, người lái đò ngồi trên chiếc ghế nhỏ ở trước Phật, khao khát được nghe pháp.

Đức Phật liền nói pháp cho người lái đò bằng mọi cách. Tâm ý được mở tỏ, nhân đó người lái đò phát thệ nguyện:

–Với công đức căn lành cúng dường này, con nguyện đời vị lai con được thành Chánh giác, hóa độ khắp chúng sinh như Phật không khác.

Người lái đò phát nguyện xong, Đức Phật liền mỉm cười. Từ trên mặt Đức Phật phát ra ánh sáng năm màu, ánh sáng này nhiễu quanh Phật ba vòng rồi trở lại nhập vào đỉnh Phật.

Bấy giờ Tôn giả A-nan bạch Phật:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Như Lai là Bậc đáng tôn trọng, Ngài không bao giờ mỉm cười một cách vô cớ, vậy có việc gì khiến cho Như Lai mỉm cười? Cúi xin Ngài giải thích cho chúng con được biết.

Đức Phật hỏi A-nan:

–Nay ông có thấy người lái đò hồ thẹn, tự trách lỗi lầm của mình, đã thiết trai cúng dường Đức Phật và chúng Tăng để sám hối không?

A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con có thấy.

Đức Phật dạy:

–Người lái đò kia, nhờ công đức sám hối thiết trai cúng dường, nên đời vị lai trải qua mười ba kiếp không bị đọa địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ; được sinh lên cõi trời, cõi người, thọ hưởng sự vui sướng và thân sau cùng được thành Bích-chi-phật, hiệu là Độ Sinh Tử Hải, hóa độ chúng sinh nhiều không thể tính lường. Vì vậy nên Ta mỉm cười.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M